

Prvi festival učenja Jugovzhodne Evrope

Nacionalni festivali učenja se v Jugovzhodni Evropi uveljavljajo po letu 2000. Poleg Slovenije, ki je takrat organizirala že svoj peti Teden vseživljenjskega učenja, so tega leta namreč prvi podobni prireditvi organizirali v Bosni in Hercegovini ter Romuniji. Pomembno spodbudo so predstavniki iz teh dveh držav, kot še iz petih drugih, ki jih družijo sodelovanje v Paktu stabilnosti, in sicer v projektu EBIS¹, doživeli oktobra 2000, ko so se udeležili slovesnega odprtja TVU, kasneje pa tudi delavnic, v katerih smo jim posredovali naše izkušnje in spoznanja. Temu je sledilo nadaljnje svetovanje in sodelovanje, tako da se zdaj v Jugovzhodni Evropi kar osem² držav ponaša s takšno ali drugačno obliko praznika učenja. Obseg in vsebina festivala sta od države do države nekoliko drugačna: ponekod gre le za izobraževanje odraslih, drugod za poskuse zajetja vseživljenjskega učenja. Sprva precej centralizirane prireditve pa vse bolj prehajajo tudi na lokalno raven. Vsem festivalom je skupen osrednji cilj: širiti zavest javnosti o vlogi in pomenu (vseživljenjskega) učenja.

V letu 2003 se bodo ti posamezni festivali sicer odvijali vsak po svojem scenariju, družili pa jih bodo skupni dogodki v Skopju, med 16. in 19. oktobrom, in strokovne delavnice, ki jih bodo priredili v vsaki izmed osmih sodelujočih držav. Izpeljavo **regionalnega festivala učenja** – prvega ne le v Jugovzhodni Evropi, temveč v svetu sploh – koordinira Inštitut IIZ/DVV iz Bonna, organizator skupnega odprtja je urad IIZ/DVV v Skopju, organizacijski odbor pa sestavljamo nacionalni koordinatorji festivalov iz sodelujočih držav.

Zaenkrat je znano tole: festival učenja v Jugovzhodni Evropi bo potekal pod sloganom *Learning from each other – learning for the future*, ki smo ga za slovenske potrebe prevedli kot *Učenje drug od drugega – bogastvo za prihodnost*. Od 16. do 19. oktobra bodo v Skopju zbrani predstavniki političnega in kulturnega življenja sodelujočih držav; predstavljeni bodo po dva do trije zgledi - uspešni posamezniki, projekti in ustanove - iz vsake države; organizirani bosta dve regionalni delavnici – prva na temo *Izobraževanje odraslih in zaposlovanje*, druga pa na temo *Zakonodaja v izobraževanju odraslih*. Slovesne in strokovne dogodke bodo spremljali dogodki na prostem: koncert, morda tudi tekaški maraton, odprta bo razstava uspešnih projektov s področja izobraževanja odraslih in kulture.

Poleg osrednjega dogodka bo vsaka od sodelujočih držav v okviru svojega festivala učenja organizirala regionalno delavnico in nanjo povabila strokovnjake iz vse regije. Dogovorjene so naslednje teme:

- Albanija: *Sodobna informacijsko-komunikacijska tehnologija in izobraževanje odraslih*,
- Bolgarija: *Temeljno izobraževanje in razvoj socialnih spretnosti*,
- Romunija: *Demokratsko izobraževanje in aktivno državljanstvo*,

---

¹ Projekt EBIS (Erwachsenenbildung in Suedosteuropa – Izobraževanje odraslih v Jugovzhodni Evropi) koordinira Inštitut za mednarodno sodelovanje pri Nemški zvezi ljudskih univerz – IIZ/DVV, Bonn.

² Albanija, Bolgarija, Bosna in Hercegovina, Hrvaška, Makedonija, Romunija, Slovenija, Srbija in Črna gora.

- Srbija: *Usposabljanje multiplikatorjev: interaktivne metode in didaktika v izobraževanju odraslih,*
- Hrvaška: *Spomni se prihodnosti – sodobna zgodovina kot predmet v izobraževanju odraslih,*
- Slovenija: *Sodobni vidiki učenja in motivacije odraslih (v okviru 7. andragskega kolokvija).*

Poleg teh, povezujočih, prireditev smo sodelujoči prevzeli nalogo, da v svojih državah spodbudimo izvajalce prireditev na lokalni ravni, da se povežejo s sorodnimi institucijami iz sosednih držav in svoje prireditve uglasijo na teme: širjenje kulture miru, strpnosti, spoštovanja drugačnosti, mednacionalnega in medkulturnega sodelovanja, socialne vključenosti in demokracije.

Čeprav so nekateri sestavni deli prvega regionalnega festivala učenja v Jugovzhodni Evropi že precej dorečeni, ostaja še precej neznank, od teh je najbolj negotovo financiranje. Postavlja se tudi vprašanje, kako zagotoviti, da se bo utrip tega skupnega projekta zares čutil v regiji – pri ljudeh, ki jim je festival namenjen, in ne zgolj pri organizatorjih. Naj bralce spomnim, da je bil leta 2000, ob otvoritvi razstave EXPO v Hannoveru, odprt prvi mednarodni festival učenja. Tega dogodka ni bilo kaj prida zaznati – niti na samem prizorišču, kaj šele po svetu, ali pa vsaj v 40 državah, ki so takrat v različnih terminih organizirale svoje festivale, niti v strokovni, kaj šele v širši javnosti. Prirejanje prireditev, ki naj bi pokrile tako obsežno območje (pa tudi vsebinsko področje, ki medijsko žal ni dovolj odmevno), se torej zdi precejšnje tveganje, nedvomno pa nosi v sebi ogromen potencial. O tem, kako ga bomo – morda tudi z vašim sodelovanjem – uresničevali, vas bomo sproti obveščali.

mag. Zvonka Pangerc Pahernik, ACS